

Eleki Krónika 1999. március

Elfogadták a város költségvetését

Elek Város Képviselő-testülete 1999. március 1-jén rendkívüli ülést tartott, melyen megalkotta rendeletét a város 1999. évi költségvetéséről, továbbá döntött a mezei őrszolgálatról szóló rendelet módosításáról. A következő héten, március 8-án már rendes ülést tartott a testület, melynek napirendjén többek között a szociális ellátásról, valamint a gyermekek pénzügyi és természetbeli támogatásáról szóló rendeletek felülvizsgálata szerepelt.

A képviselő-testület 1999. február 1-jei ülésén tárgyalta első olvasatban Elek Város 1999. évi költségvetését. Ezen az ülésén a testület még nem fogadta el a rendelet-tervezetet, hanem kérte annak átdolgozását. A rendkívüli ülésen már az átdolgozott rendelet tervezetét kaphatták kézhez a képviselők, mely szerint az önkormányzat 1999. évi bevételi és kiadási főösszege 606.633 eFt. Ezen összegből 492.223 eFt-ot működési célokra, 114.410 eFt-ot pedig felhalmozási célokra fordít az önkormányzat. A munkabérek a pedagógusoknál 1999. augusztus 31-ig 16%-kal, ezt követően 19%-kal emelkedtek, a pszichiátriai betegeket gondozó intézményünkben az ápolók 14,3%-os bérfelállításban részesültek, a nem kiemelt területen dolgozók részére éves szinten átlagosan 13%-os bérfelállítás tartalmaz a költségvetés.

A munkaadókat terhelő járulékok között a társadalombiztosítási járulék mértéke 33%-ra csökkent, a munkaadói járulék 3%-os, emelkedett viszont az egészségügyi hozzájárulás összege 2.100,- Ft-ról 3.600,- Ft-ra.

A dologi kiadásokat 1999-ben az 1998. évi teljesítés 105 %-ában terveztük.

A világgazdaságban meglévő bizonytalanságok kivédése érdekében a működési célú kiadások között céltartalékot kellett tervezni (amit azóta a költségvetési mérleghiány miatt zároltak).

A működési célú kiadások között az előző évihez csaknem azonos szinten terveztük az ellátottak pénzügyi juttatásait és a társadalmi szervezetek támogatását.

A működési célú bevételek és kiadások között az egyensúlyt 31.113 eFt működési hitel beállításával lehetett megteremteni, így az 1999. évi költségvetés is forráshiányt mutat. A képviselő-testület a költségvetés forráshiányának enyhítése érdekében eldöntötte, hogy pályázatot nyújt be önhibáján kívül hátrányos helyzetben lévő önkormányzatok támogatására. Az intézmények finanszírozási terveit viszont úgy kell elkészíteni, mintha ezen a pályázaton nem nyerne támogatást az önkormányzat.

Korábban döntött már a testület a Mezőgazdasági és Ipari Középiskola és Diákotthonnak a megyei önkormányzat részére történő átadásáról. Emellett a képviselő-testület felhatalmazta a polgármestert arra is, hogy tájékozódjon a Román Iskola forráshiánya megszüntetésének lehetőségéről, a pénzügyi bizottság pedig az önkormányzat valamennyi intézményének vezetőjével egyeztet. 1999. március 31-éig megvizsgálják az egyes intézményeknél a kiadások csökkentésének lehetőségét. Az önkormányzat pályázati úton is próbál külső forrásokat szerezni feladatai megvalósításához.

A felhalmozási célú kiadások a tavaly megkezdett szennyvízcsatorna-hálózat építésének befejezését szolgálják összesen 77.800 eFt értékben. A kiadások között szerepel még a Szociális Otthon Semmelweis utcai épületének felújítása, a megvásárolt Petőfi u. 4. sz. alatti ingatlanok lakóotthonná történő átalakítása (18.500 eFt), egészségügyi gép- és műszerbeszerzések (1.000 eFt), szolgálati lakás vásárlás (1.350 eFt), útépítés (3.800 eFt), vállalkozók támogatása (500 eFt), továbbá a Művelődési Ház felújításának folytatása, utak, járdák, külterületi földutak felújítása, önkormányzati lakások felújítása (4.200 eFt). A fejlesztési kiadások között kerültek megtervezésre az önkormányzat több éves kihatással járó kötelezettségei is (7.260 eFt).

A költségvetési rendelet a létszámkeretet 297 főben állapította meg.

A képviselő-testület jelenlévő 16 tagja közül, 13 igen szavazattal, 2 ellenszavazattal és 1 tartózkodással megalkotta az 1/1999. (III. 01). Kt. sz. rendeletét az Önkormányzat 1999. évi költségvetéséről.

Az önkormányzat képviselő-testülete ezután módosította a mezei őrszolgálat megalakításáról és fenntartásáról szóló 20/1998. (XII. 14.) Kt. sz. rendeletét. A módosítás szerint a járulék éves mértéke 1999. évben 15,-Ft/aránykorona/év, de minimum 300,- Ft. Mivel a mezőőrök csak ez év március 1-jétől léptek szolgálatba, a földhasználóknak 1999-ben csak 10 hónapot kell mezőőri járulékot fizetni.

Következő ülését a képviselő-testület március 8-án tartotta. Az ülés első két napirendi pontja a szociális igazgatásról és a gyermek védelméről szóló rendeletek módosítása volt. Az előterjesztett módosító javaslatok követik az időközben bekövetkezett jogszabály módosításokat és néhány pontosító rendelkezést

tartalmaznak. A bizottságok véleménye alapján a képviselő-testület az előterjesztésnek megfelelően fogadta el a rendeletek módosítását. Ezután a Pénzügyi Bizottság előterjesztése alapján a képviselő-testület tárgyalta az egyesületi támogatás pályázati feltételeinek kiírását. Egyesületek és társadalmi szervezetek támogatására az 1999. évi költségvetés 3.500 eFt-ot tartalmaz. Ennek felosztását a képviselő-testület úgy fogadta el, hogy a Labdarúgó Egyesület 1.600 eFt, a Szabadidő Sportklub és a Cselgáncs Egyesület 100-100 eFt támogatásban részesül, 50-50 eFt támogatást kap a három kisebbségi önkormányzat is, 600 eFt felosztásáról az Oktatási és Kulturális Bizottság dönt. A polgármester 300 eFt-ot, az alpolgármester 125 eFt-ot, a képviselők pedig 35 eFt-ot fordíthatnak egyesületek támogatására. A testület ezután módosította a Szociális Otthon alapító okiratát, valamint pályázatok benyújtásáról döntött és végül zárt ülésen szociális fellebbezéseket bírált el.

Mit jelent Önnek március 15-e?

Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc eszmei értékét az ország középkorból új korba való átmenete jelenti. A polgári átalakulás ugyan megkészt a Nyugathoz képest, de Magyarország ebben a folyamatban a Kelet- és Dél Európához viszonyítva előbbre tartott. És e minőségbeli változás előhírnökei a márciusi ifjak voltak. Petőfiék a mai értelmezés szerint is fiatalok voltak, és mégis hallatlanul nagy dolgot vittek véghez. És mivel ekkortájt a XIX. század romantikus hulláma lengte be Európát, mindezen átalakulás a romantika jegyében fogant. A mozgalom élére az értelmiségiek: költők, írók kerültek. A forradalomra természetszerűleg rányomta bélyegét a nyugati hatás, párizsi forradalom is. A tragikus szegmensét a nemzeti kérdés jelentette, az országon belül a magyarság szembekerült a nemzetiségekkel, és ezt a kérdést sajnálatos módon nem sikerült rendezni. Ez a megosztottság végül is az osztrákok malmára hajtotta a vizet, mindezek ellenére március 15-e az ország legjelentősebb ünnepeinek egyike. A történelem során a mindenkor kormány kisajátította a saját kis szimbólum-szeletkáját, azt, amelyik a legszimpatikusabb volt számára. Ma már mindenki úgy ünnepli meg március 15-ét, ahogyan akarja. De mit jelent Önnek március 15-e, kérdeztünk meg néhány eleki lakost.

Rapajkó Tibor, történelem szakos tanár: - Ha, mint eleki lakos közelítek a kérdéshez, akkor számomra mást jelent '48, mint mondjuk egy gyulainak vagy egy békéscsabainak. Abban az időben a települést főként németek lakták, március 15-e viszont magyar ünnep, ezért nehéz, sőt teljesen képtelenség egyértelmű választ adni a kérdésre, fontolóra kell venni, hogy egyáltalán mit is mondjon az ember. Mégis, a polgári átalakulás, tekintet nélkül a nemzeti hovatartozástól, mindenki számára jótékony hatással volt. Egy-egy szónoki megemlékezésben ajánlatos lenne a magyar kifejezés helyett a hazafi megfogalmazást használni, ez hívebben tükrözné a valóságot. Aztán vannak eleve rossz meghatározások is, például tavaly a megyegyűlést március 13-án Eleken tartották meg. Egy országgyűlési képviselő, aki a mi ügyeinket is képviselte a Parlamentben, két alkalommal is tévesen fogalmazott, amikor azt mondta, hogy az 1848/49-es szabadságharcban az elekiek fegyveresen vettek részt. Nos az igazság az, hogy az elekiek ugyan részt vettek a szabadságharcban, de nem fegyveresen, hanem az utánpótlást biztosították, szekerekkel az élelmet szállították. Természetesen felmerülhet a kérdés, más esetben is ilyen felületesen jár el egy országgyűlési képviselő? Az idén a március 15-ei ünnepségre minden bizonnyal rányomja bélyegét az ország NATO-ba történő csatlakozása, amely így vagy úgy, de szellemiekben kötődik az 1848/49-es forradalomhoz és szabadságharchoz, hiszen valójában ekkor fogant meg a hazafias érzelem.

Schreiber Jánosné: - Megítélésem szerint az ember életében megkülönböztetett jelentősége van az ünnepnek, az ünnepi hangulatnak,

az idők folyamán aztán ezek a beidegződések komoly hagyománnyá erősödnek. Ezek a hagyományok fellelhetők egy kisebb közösségben, mint amilyen a család, de a nagyobb közösségekben, mint például a társadalom is. Az emberek készülnek az ünnepre, mint a költő mondaná, lélekben is új köntöst öltenek. Az idősebb korosztály, - köszönve az élettapasztalatnak,- bölcsebben, meghittebben ünnepel, egyszersmind visszaemlékezik a múltra, mondhatnánk úgy is, hogy már van mondanivalója.

Egy-egy ünnepre a társadalmi lét sugárzik, és ez természetesen kihat az egész rituáléra. Ha egy egyénnek nyomasztó gondjai vannak, az nem fog felhőtlenül ünnepelni. De az ünnep ünnep marad, és március 15-e a nemzeti ünnepünket jelenti. Ez valamikor településenként sajátos formában nyilvánult meg. Gyermekkoromban az 1848/49-es forradalom és szabadságharc még nem tartozott a kötelező ünnepeink közé, igaz a szabadságot sem érzékeltük. Így visszagondolva az ünnepi külsőségek szerényebbek voltak, de pompások, legalább is így emlékszem rájuk. Manapság a március 15-ei megemlékezések meghittebbek is

lehetnének, köszönve ezt a tényleges szabadságunknak. Az ünneplők között inkább az idősebbek viselik a kokárdát. A szimbolikus értékű, kicsinyített nemzeti zászló viselői pontosan tudják, hogy a forradalom és szabadságharcban mekkora harcok voltak, milyen mértékű emberáldozatot követelt, és mindezt az emberi szabadságért. Az ember szabadság utáni vágya szavakban szinte elmondhatatlan. Most amikor ténylegesen szabadok vagyunk, majd idővel az is elvállik, hogy ezzel a szabadsággal mit tudunk kezdeni. A NATO tagság újabb közösséget jelent és tudjuk, hogy az eddig vezető út végtelenül hosszú volt. És ezért a szabadságért egykoron sok emberáldozattal fizettünk, függetlenül a nemzeti hovatartozástól.

Elekes László: - Én valamikor a történelemkönyvből ismertem meg a március 15-ei eseményeket, akkor is, most is az akkor élő emberek bátorsága, a beidegződésekkel ellentétes másság nyílt, életveszéllyel járó vállalása ragad meg igazán. Ezek előtt az emberek előtt mindenkor fejet hajtok, akkor is, ha esetleg valamilyen okból kifolyólag nem veszek részt a városi ünnepségen, hiszen az ember nem csak külsőségekkel rója le a kegyeletet, nem csak eképpen ünnepelhet, hanem a szívében, a szívvel. Amikor március 15-e eszembe jut, szinte ösztönszerűen Petőfi Sándor képe tűnik fel előttem.

Bereczki Sándorné: - A családban, de az iskolában is úgy neveltem a gyermeket, hogy az ünnep maradandó eseményt, élményt jelentsen életükben. Március 15-ével kapcsolatban nehezen találja meg az ember a helyes szavakat, mondatokat, hiszen képlékeny érzelmeket, tiszteletet kellene mondatokba önteni, ami nem minden esetben sikerül. Mert az ember hogyan mondhatná el háláját azokról az emberekről, hősookról, akik egy eszméért az életüket adták, azokról a külföldi tábornokokról, akik a magyar eszméért az életüket áldozták. Ezt igazából csak érzi az ember. Az ünnepségen pedig részt kell venni, hogy fejet hajtsunk ezen nagyszerű hősök emléke előtt, és erre mindenkor időt kell szakítanunk. Március 15-éről pedig a dátumon kell megemlékezni, nem pedig egyéb okok miatt előre hozni.

Niedermayer Ernőné: Soha sem fogom elfelejteni azt, amikor először nyilvánosan vehettem részt a március 15-ei megemlékező ünnepségen. És ezt szabad akaratomból, nem pedig külső kényszer hatására, tehettem meg. Természetesen a mostani ünnepségen, amelyet a művelődési házban tartottak meg, részt vettem, és öröm volt látni, hogy az intézmény teljesen megtelt ünneplő emberekkel. Az igazi ünnep magasztos érzése az ember szívét önti el, és aki így érez, az megjelenik a megemlékezésen. A mostani ünnepségen is felléptek az óvodásaink, és az egész emelkedett atmoszférában egy külön színpontot jelentettek. Ezekbe a kicsinyekbe is beletáplálódott az 1848/49-es forradalom és szabadságharc eszmei mondanivalója, a szabadságé, amely manapság - hál' Istennek - megvan. Számomra március 15-e a szabad gondolkodást is jelenti, sőt a gondolatainkat ki is lehet mondani, és ezért nem jár érte külön büntetés. Hát nem csodálatos? Aztán Petőfi Sándor nagysága is csodáltnivaló, egyébként is a kedvenc költőm, minden kötetét megvásároltuk, számos versét elolvastam. Hogyan tud egy fiatalember ekkora fogékonysággal megközelíteni dolgokat és azt rimbe szedve világgá kürtölni?

B.N.

Elnököt választottak

Ez a hónap is mozgalmas volt az eleki németiség számára. (Megyei ülés, német napi megbeszélés, egyesületi elnökválasztás.)

1999. február 13-án Gyulán, az egykori megyeházán a Békés megyei Német Önkormányzatok Szövetsége ülést tartott Reisz Ádám elnökletével. (A rossz idő miatt csak Elek, Gyula, Kétegyháza és Orosháza képviseltette magát.) Az elnök beszámolt a regionális iroda (Gyula) munkájáról, illetve szólt az országos önkormányzat megalakulásáról is. A jelenlévők megtudhatták pl. azt is, hogy a regionális iroda építése jól halad, valószínűleg márciusban el fog készülni.

Formann István (Orosháza) beszámolójából kiderült, hogy az ottani kisebbségi önkormányzat főként a német kultúrát kívánja népszerűsíteni. (Pl. a német irodalomról előadásokat tartanak, de több olyan középiskolával is fel kívánják venni a kapcsolatot, melyben német nyelvet oktatnak.)

Nádor Mária (Elek) hozzászólásában azt emelte ki, hogy a kisebbségi önkormányzat sokszor nem kap hivatalos igazolást az állami támogatásról a városi önkormányzattól. A szintén eleki Reisz György pedig beszámolt az itteniek októbertől végzett munkájáról, és külön kiemelte a legutóbbi sikeres svábbálat.

A kétegyháziak most készítik a működési és szervezeti szabályzatukat.

Az ülés végén a képviselők elfogadták a munkatervet és megszavazták Reisz Ádám helyettesének Formann Istvánt.

Az eleki Német Közösségi Házban március 3-án megbeszélést tartottak az idei megyei német napról. A házigazdák mellett jelen volt Hevesi József nemzetiségi szakfőtanácsos (Békéscsaba), Reisz Ádám és Illyés

Edda irodavezető (Gyula) is. Hivatalosan itt dőlt el, hogy május 29-én (szombaton) Eleken lesz a megyei német nap. A programtervezetet Nádor Mária ismertette. A műsorban tervezik az eleki ének- és táncsoport fellépését, de több helyről is várnak fellépőket és vendégeket. (Szeretnék, ha Arad megyéből is érkeznének németek erre az alkalomra.) A megyei rendezvény házigazdája az eleki Német Kisebbségi Önkormányzat. Ez a nap azért is rendhagyó lesz, mert 1999-ben emlékezünk meg arról is, hogy 275 évvel ezelőtt telepítették újra németekkel Eleket!

Március 4-én a Német Egyesület tartott ugyanítt elnök- és vezetőségi választást. Püspöki Jánosné, a jelölőbizottság elnöke elmondta, hogy nem volt könnyű feladatuk, hisz sokan nem vállalták a jelöltséget, de ennek ellenére sikerült összeállítani egy "listát".

A választás után az új elnök Niedermayer József lett, az alelnökök pedig: Czirok Gyuláné és Szelényi Ernő. A további tisztségviselők: titkár: Niedermayer Ernő, pénztáros: Szabó Pálné, jegyzőkönyvvezető: Erdei Istvánné, bizottsági tagok: Strifler József, Szilbereisz Józsefné, Abonyi Mónika, Wittmann László, az ellenőrző bizottság elnöke: Wittmann Györgyné, tagok: Zemplényi Lászlóné és Rapajkó Tibor.

Az eredmény kihirdetése után az új elnök megköszönte a bizalmat, majd egy rövid beszédet tartott. A jelenlévők elfogadták azt a javaslatot, hogy ezentúl havonta kétszer tartják ülésüket.

Legközelebbi esemény március 10-én lesz, amikor is a bójt közepét (MITA IN DR FASTA) "ünneplik meg".

Áprilisban ismét beszámolunk a történekről...

Rapajkó Tibor

A gondok ellenére jó eredményeket jegyeztek

Egy adott társadalom állóképességét a mindenkori feljövő nemzedék tudásszintje adja. E biztosíték magaspillérét a pedagógusok tartják szinten, tehát a felelősség ténye sem jelentéktelen ebben az esetben. A gyermekek különbözősége ellenére mindenkiből a maximumot kell kihozni, ehhez természetesen a személyi, illetve tárgyi feltételek harmóniájára lenne szükség, a mai magyar társadalom azonban, leginkább is a jelen pillanatban, még nem dűskál az anyagi javakban. De hiszen addigra behozhatatlan hátrányba kerülnének a már eddig is előttünk lévő országokhoz képest. Nehéz az ügy, de ez a mai magyar tanügy alapvetősége.

Az 1998/1999-es iskolaév első féléve befejeződött. A tantestület szemszögéből milyennek minősíthető? - kérdezte az Eleki Krónika Godó Antalné, az eleki Általános Iskola igazgatónőjét. Az igazgatónő egyebek mellett elmondta, hogy 26 csoportban összesen 528 tanulót tartanak nyilván, ebből az alsó tagozatban - elsőtől negyedik osztályig - 232, a felső tagozatba - ötödiktől a nyolcadik osztályig - 271, a két speciális osztályban pedig 15 gyermek tanul. Az első tanulmányi félévben 61 tanuló nem tudta teljesíteni a megkívánt tudásszintet, vagyis a bizonyítványba elégtelen osztályzatok is kerültek. Ennek ellentétéként összesen 47 tanuló kitűnő tanulmányi előmenetellel dicsekedhet.

Szakmai vélemény szerint a meglévő gondok ellenére jónak ítélné meg az első félév, annak ellenére, hogy különösen a felső tagozatban pedagógushiánnyal küszködtek. Az intézmény nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a tanulás mellett a gyermekek az ésszerű szabadidőprogramban is kamatoztassák képességeiket. Ezúttal számos szép eredményről számolhatunk be. A tanulmányi versenyeknél megemlíthetjük, hogy még az ősz folyamán a nyolcadikos tanulók bekapcsolódtak a "Középiskolás leszek" elnevezésű megmérettetésbe. A battonyai döntőn német nyelv kategóriában Dobi Mónika, Lukács Klaudia az első helyen végzett, Kustján Szerén és Radnóti László harmadik, Buksa Tímea pedig hatodik lett, a matematikusoknál Lukács Klaudia az ötödik helyet szerezte meg. A mezőkovácsházi döntőn német nyelvből Dobi Mónika az első helyen végzett. A Varga Tamás Országos Matematika Versenyen öt nyolcadikos tanuló vett részt, közülük a döntőn Székely Tamás képviseli az eleki színeket. A celldömölki Apácai Kiadó által - 1848/1849-es szabadságharc 150. évfordulója tiszteletére -, kezdeményezett országos szavaló- és énekverseny békéscsabai megyei döntőjére öt eleki tanuló kvalifikálta magát. A szavalóknál Piroska Elemér 3. osztályos tanuló a harmadik, míg az énekesek kategóriában Gulyás Andrea 4.c osztályos tanuló az előkelő második helyet szerezte meg. A Zrínyi Ilona osztályos matematika verseny során 46 eleki tanuló tette le névjegyét. A Gyulán megtartott Simonyi Zsigmond helyesírási versenyen az ötödiktől a nyolcadik osztályig egy-egy tanuló próbált meg, helyesen írni. Az ötödikeseknél Tokai Gyöngyvér a nyolcadik, a hatodikosoknál Gémes Nikolett a hatodik, a hetedikeseknél Rubóczi Adrienn a negyedik, a nyolcadikosoknál Dobi Mónika a második lett.

Emellett természetesen több, különböző házi jellegű versenyen is részt vettek a tanulók.

Az újonnan szerveződött, Nagyné Nádor Gabriella tanárnő által vezetett tornász szakosztály lányai a békéscsabai megyei megmérettetésen az előkelő negyedik helyen végeztek. Az együttes összetétele: Géczy Ildikó 6.c, Horváth Rita 7.c, Nagy Eliza 6.a, Nagy Éva 8.a, Rádai Erika 6.b, és Tóth Renáta 5.a osztályos tanuló.

Három nyolcadikos tanuló: Székely Tamás, Lukács Klaudia és Radnóti László német nyelvből alapfokú nyelvvizsgát tett.

A rászoruló, egészségügyi problémákkal küszködő tanulók számára az előző évhez hasonlóan ezúttal is megszervezik a gyógytestnevelést. A DSE keretein belül a tanulók több sportágban is kifejthetik képességeiket (erről a témáról az előző lapszámunkban már részletesen beszámoltunk - a szerk.).

Ami a pedagógusok örök, visszatérő megválaszolásra váró kérdései közé tartozik: egyes tanulókat, akik nem a képességeik szerint teljesítenek, hogyan lehetne rábírni arra, hogy összeszedjék magukat, emellett kiküszöbölni a magatartási gondokból származó negatívumokat. Bizony, nem könnyű feladat!

Aztán a pénztelenség is érezteti kedvezőtlen hatását, például már 6-8 éve állandó visszatérő téma a volt gimnáziumi épület felújítása, majd ezt követné a polgári épület rendbetétele. A forráshiányból adódik, hogy nincs mód fejlesztésre, eszközvásárlásra sem, pedig a mai kor szelleme, követelménye ezt igazán megkövetelné.

Február elsejétől három pedagógusjelölt végzi a két hónapos szakmai gyakorlatát az eleki magyar Általános Iskolában. Közülük előreláthatólag Aradi Zsolt ének szakos tanár már ősztől oktatni fog.

Mint fentebb már említettük, különösen a felső tagozatosoknál pedagógushiány van. Tavaly az iskola által meghirdetett - kémia, angol nyelv szakos tanár -, a szegedi-, illetve az egri Tanárképző Főiskolával, eredményképpen a kémia-biológia szakos tanár jelentkezése várható. A feszítő gond továbbra is idegen nyelv oktatásának megoldása.

Ami a továbbtanulást illeti: valamennyi eleki nyolcadikos ősztől tovább folytatja tanulmányait. Az előfelvételi alapján ezidáig nyolc tanulóknak a sorsa már kikristályosodott, a többiek az általános felvételi összegzése után kapnak majd tiszta képet.

B. N.

Bízva a továbbtanulásban

Az eleki Román Tannyelvű Általános Iskola nyolcadikos, végzős tanulói közül, egy kivétellel, ősztől valamennyien tovább folytatják tanulmányaikat - tudta meg az Eleki Krónika Grósz Péternétől az intézmény igazgatónőjétől. A továbbtanulni kívánók közül hárman gimnáziumban, közülük ketten román tannyelvűben, míg a többiek valószínűleg szakmunkásképzőbe iratkoznak.

Egyebek mellett még megtudtuk, hogy az első félévben az iskola tantestületének komoly gondot jelentett a NAT-program bevezetése. Az intézményben e változás az első, illetve a hetedik osztályosokat érinti. A problémát egyrészt a tan- könyvek, (például az ötödik és a hetedik osztályos tananyagok részben fedik egymást) másrészt pedig a megnövekedett követelményekből fakadó túlterheltség jelenti. Ez a pedagógusokat, valamint a tanulókat egyaránt érinti.

Az iskola tanulói, immár hagyományos jelleggel, részt vesznek a Gyulán megtartott őszi, illetve tavaszi mezei futóversenyen.

A hagyományoknak megfelelően az idén is, előreláthatólag április közepén, megrendezik a román hetet, amelynek keretében egyebek mellett mód nyílik a helyi hagyományok ápolására, a népi játékok felelevenítésére, táncbemutatókra, szavalóversenyre.

A celldömölki Apáczai Kiadó által kezdeményezett, az 1848/49-es szabadságharc 150 éves jubileumi ihletőségű országos szavaló- és énekverseny békéscsabai megyei döntőjén az iskola színeit Dihel Jolán képviselte.

B.N.

Újévtől Szilveszterig (IV. rész, március)

Március 12., Gergely napja

Az ünnepet IV. Gergely pápa rendelte el 830-ban I. (Nagy) Szent Gergely pápa (509-604) tiszteletére, aki iskolák alaptója, a gregorián ének megteremtője volt. Ehhez a naphoz évszázadokon át Európa-szerte diákfelvonulások, diákpüspök-választás és vetélkedők kapcsolódtak.

Még a múlt században is téli és nyári félévre tagolódott a tanítási idő. Gergely napja a tanévzárás és a

tanévkezdés ideje volt. Miután sokáig nem volt kötelező az oktatás, a diákok katonai toborzás mintájára verbuválták az iskolába a kisebbeket. Ilyenkor adományt is gyűjtöttek a gyakran soványpénzű tanítóknak. Hazánkban ma már csak az emléke él a gergelyjárás szokásának, melyet legtovább a protestáns iskolák őriztek meg.

Március 15., Nemzeti ünnep

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc kezdőnapjára emlékezünk. A forradalom győzelmét azóta minden évben megünnepeli a magyar társadalom. Az 1867-es kiegyezés előtt titokban, azután nyíltan ülték meg, de hivatalos nemzeti ünneppé, emléknapná csak 1927-ben nyilvánították.

Március 18., 19., 21., Sándor, József, Benedek napok

A három névünnephez ma is jól ismert időjárás-regula fűződik: "Sándor, József, Benedek, zsákban hozza a meleget!" Ezek a napok már a tavaszt jelzik. A nevek viselőit gyakran keresték fel verses köszöntőkkel a jóbarátok. József napján már sokféle kieresztik a méheket a kaptárból. A Benedek napján eldugott fokhagymáról pedig az a hír járta, hogy boszorkányűző ereje van.

Március 23., Virágvasárnap (változó!)

A húsvét előtti hét vasárnapja Jézus Jeruzsálembé való bevonulásának az emlékünnepe. A 7. század óta szokás, hogy ezen a napon pálmát, a mi éghajlatunk alatt barkát szentelnek. A szentelt barkának a néphagyományban villámlást, tűzvészt elhárító erőt tulajdonítanak.

A magyar nyelvterület északi részén, Nyitra, Hont, Nógrád, Pest és Heves megyében érdekes leányszokás volt a kiszéjérés és a villőzés. A kisse: menyecskének öltöztetett szalmabáb, melyet a lányok énekszóval vittek végig a falun, majd a falu szélén elégették vagy vízbe vetették. Úgy hitték, hogy ilyen módon kivihetik a faluból a betegséget, a telet, a böjtöt. A villó: felszalagozott és kifűjt tojáshejakkal díszített zöld ág, melyet ugyancsak a lányok vittek házról házra énekszóval a tavasz jelképeként.

Nagyhét, (ideje változó!)

A húsvétot megelőző nagyböjt utolsó hete. Jeles napjai: nagycsütörtök, nagypéntek és nagyszombat.

Nagycsütörtökön a katolikus templomokban megszűnik a harangozás, annak emlékére, hogy Jézus az Olajfák hegyén virrasztott, nagycsütörtök estéjén a Kálvárián és az út menti keresztelnél imádkoztak. Nagypéntek Jézus kereszthalálának az emléknapja. A kereszteny hívők számára a gyász és a böjt jellemzi ezt a napot. A nagycsütörtök utolsó vacsora s az ezt megelőző lábmosás emlékére szokássá vált, hogy a pápa 12 szerzetes lábát megmosta, megáldotta a kenyeret és a bort. Nagypénteken adták elő a passiókat, Jézus szenvedésének és kereszthalálának dramatizált verses történeteit. A passiók része volt az úgynevezett Mária-siralom. Legrégibbi nyelvemlékünk is egy ilyen Mária-siralom. A néphagyományban nem tartották szerencsés napnak. Tilos volt ezen a napon kenyeret sütni, mert úgy vélték, kővé válna a kenyér, sőt az is, aki süti. A víznek is nagy jelentőséget tulajdonítottak, úgy hitték aki napfelkelte előtt megfürdik, azon semmiféle betegség nem fog majd.

Nagyszombat jellegzetes egyházi szokása a tűzszentelés. Hagyományosan az előző évi virágvasárnapi barkáról gyűjtják meg a gyertyát. Nagyszombat már a feltámadás jegyében telt. Az esti körmenetek után, amikor feljöttek a csillagok, véget érhetett a 40 napos böjt, s megkóstolhatták a sonkát és a tojást is.

A húsvét mindannyiunk kedves ünnepe. Általában már jó az idő, a gyerekek ajándékot kapnak, a nőket meglocsolják, a férfiak pedig telerakják a pocakjukat. És bizonyára akad, aki elgondolkodik az ősrégi hagyományról, mely ezerféle formában él ma is. Húsvét vasárnapján Jézus lepecsételt és a katonák által őrizte sírjához látogatott el Szűz Mária két asszonnyal együtt. A sírnál egy angyal várta őket, s jelentette, Jézust nem találják a sírban, mert feltámadott.

A húsvét héber neve pészah. Ez a szó kikerülést, elkerülést jelent. A zsidó vallás szerint ezen a napon a zsidók az egyiptomi rabságból történt menekülést ünneplik. Eredetileg a keresztény és a zsidó ünnep egybe is esett. A niceai zsinat 325-ben szabályozta a keresztény ünnepek rendjét, s ekkor vált el a két ünnep ideje. Húsvét (a neve is mutatja) idején a 40 napos böjt után ismét lehet húst enni. A máig jellegzetes húsvéti ételeket: a kalácsot, a tojást, sőt még a bort is szentelni vitték a katolikus hívők.

Március 25., Gyümölcslő Boldogasszony napja

A szeplőtelen fogantatás napja. Ezt a napot a fák oltására, szemzésére tartották alkalmasnak.

Topa Sándorné

Walthier Eliz:Azért is Tavasz!(1937)

Azért is Tavasz!Azért is - látni,fájó szíveknekmélyére vajúniés messze dobni,ami vétek,messze kergetni,ami bánat,és halkán, puha,meleg kézzelápolgatni az ijedt vágyat.Azért is Tavasz!Azért is - élni,marakodó,

sokfurcsa embertkemény kezekkelfélrelökni!Csillogó szemmelőre nézni!Szeretni! Hinni!Menni! Menni!És nem tudom,de valahol egyszeregyetlen csoda-koszorúbaember-kezeket,fehéret, barnát,ápolat-puhákat,munkától érdeset,békeistolávalösszekötni!

Éljen április 1-je!(Az egykori eleki Lügenreinről)

a Lügenrein egy német összetett szó, magyarra nehéz szóról szóra lefordítani)Lüge: hazugság, Lügen: hazudozik, Verein: egyesület). Valójában magyar neve sosem volt, mert anyanyelven (németül) ment a nagyot mondás. (Mi Hazudozók Egyesületének magyarítjuk, de a továbbiakban az eredeti nevet használjuk.)

Ma már csak az idősebb elekieknek lehetnek személyes élményei a Lügenreinről, hisz a tragikus 1946-os év ezt is elsöpörte. Pedig, amíg létezett, bizonyára sok embernek szerzett jónéhány perc vidámságot. Nem tudni, vajon másutt volt-e hasonló "egyesület"?

Az I. világháború után kb. 20-30 férfi elhatározta, létrehozza a Lügenreint. Nem kell azonban székházra és egyéb dolgokra gondolni, hisz a SOMMERGASSE - Nyári út, ma Madách utca és Táncsics utca sarkán, a deszkakerítés mellett helyeztek el egy padot, és itt meséltek egymásnak történeteket. A Ligethez címzett vendéglőben is összegyűltek, de tartottak közösen majálist is, sőt még a májusfát is kitáncolták.

A Vereinba csak azokat vették fel, akik jól tudtak hazudni. Ennek nem volt könnyű megfelelni. Erre nézzünk egy példát: (Egy belépni szándékozó a "felvétel" előtt ezt mondta:) "Ach, ich bin doch für euern Verein gar nicht geeignet, ich kann doch überhaupt nicht lügen, und ich habe in meinem Leben noch nie gelogen!" (Ó, én nem vagyok alkalmas az önök egyesületébe, nem vagyok képes hazudni, egész életemben sohasem hazudtam!) A válasz erre ez volt: "Also damit bis du ab sofort Mitglied, du kannst besser lügen als wir alle." (Ha tag akarsz lenni, jobban kell tudnod hazudni mindannyiunknál.)

Később az utcák magyar nevet kaptak. A Lügenrein így a Madách utcába került. Ekkoriban az egyesület vezetője Niedermayer Antal (FELD), a helyettese pedig Bloch János kovácmester volt. Amikor Bloch meglátta az új utcanévtáblát, így kiáltott fel: "Na, wenn dieser mit dem >ch< Madatsch heisst, dann heisse ich Blotsch." (Na, ha Madách nevében a ch-t cs-nek mondjuk, akkor engem Blotsch-nak - tsch=cs - hívnak.) (Forrás: Johann Stöckl - Franz Brandt: Die Geschichte der Gemeinde Elek in Ungarn. Weinheim, 1977. 244 S.)

Rapajkó Tibor

A tudomány csúcsa az emberi lét boldogsága?

A mai világban sokan felteszik ezt a kérdést: létezik-e Isten? A technikai fejlődés szédületes gyorsaságú. A természettudomány példátlan előrehaladásának is tanúi lehetünk. E sok siker viszont elvakította a világos gondolkodást. Úgy tűnik, az embernek sikerült hatalma alá állítani mindent és könnyelműen kijelenti: "nincs szükségem Istenre, én mindent megoldok." De ezek az elgondolások vajon mit oldanak meg? Sokan felriadnak, látva korunk döbbenetes eseményeit, és itt is, ott is felmerül ez a kérdés: van-e Isten? Mindennek kell hogy legyen egy ősoka, ez a világ elképzelhetetlen lenne Teremtő nélkül, hiszen a semmiből nem keletkezhet semmi. A legparányibb atom is nagyszerű önmagában. A csillagok serege is csodálatba ejtő. Gondoltunk már arra, ha csak egy-két csillag nem az ő -Isten által- megszabott pályáján menne, hanem csak véletlenszerűen, milyen ka- tasztrófa lenne abból? Vagy ha az év és napszakok nem törvényszerűen váltogatnák egymást, mi lenne szervezetünkkel? A menny Istene szünet nélkül munkálkodik. Hatalma okozza a növények virágzását, hatalma által rügyezik ki minden bimbó és levél. Vagy ha testünkre gondolunk, mely nem gép, és ha megindul, folytatja a munkáját a szív dobog, lélegzetet lélegzet követ. Szervezetünk minden funkciója az örökké jelenlévő Isten hatalmának bizonyítéka. Ha ezeket végiggondolva elfogadjuk Isten létezését, feltesszük a következő kérdést: Miért van mégis világunkban ez a sok szörnyűség? Isten tökéletesnek teremtette ezt a földet, csak mi itt élők rontottunk rajta. A sok úgynevezett segítséggel mit értek el a tudósok? Világunk egyre inkább az összeomlás felé tart. Tehát nem Isten felelős a sok rosszért világunkban, hanem mi emberek, akik igyekszünk a teremtett világ nagyszerű, tökéletes törvényszerűségeit figyelmen kívül hagyni, így földünket és saját magunkat is tönkretenni. Jogos a következő kérdés: mi lesz velünk? Ekkor, ha nincs hitünk Istenben és csak a saját emberi erőfeszítéseinkre számítunk, akkor valóban elég félelmetesnek hat világunk jelenlegi állapota. Ellenben ha Isten ígéjét elolvassuk, és azt el is hisszük, nem rettegünk annyira a jövőtől. "Kinek szíve reád támaszkodik, megőrződ azt teljes békében, mivel Te benned bízok." Ézsaiás 26. 3. Akik Isten vezetésére tudják bízni magukat, megtapasztalják, hogy sohasem kerülnek olyan helyzetbe ami kívül esik Isten gondviselésének hatáskörén.

Bármilyen helyzetben legyünk is ,ha Istenben bízunk Ő a Vezetőnk, aki igazgatja utunkat, bármilyen bonyolult is a problémánk. Sohasem kell egyedül éreznünk magunkat mert egyedül Isten az, aki megoltalmazhat bennünket és törődik velünk. Erre egy nagyon szép ígéretet, biztatást kapunk a Bibliában. “ Nemde öt verebet meg lehet venni két filléren? És egy sincs azok közül Istennél elfelejtve. De nektek a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva. Ne féljete azért, mert Ti a verebeknél sokkal különbek vagytok.” (Máté 10 29-30.) Életünk tehát Isten oltalmazó kezében van . Bárcsak minél többen hinnék ezt el a saját és a környezetükben élők boldogságára.

Kissné Benkő Tünde

Egy szárny megbénult

Kellemes nyári éjszaka volt, jóval éjfél után. A társaság - kizárólag férfiak voltunk, Frici legénybúcsúját tartottuk -, békésen pihent. Árpád frissen vásárolt házának romantikus udvara, a növényzet szabadon burjánzott, kitűnő lehetőséget nyújtott erre. A háttérben Rolling Stones szól, ez a zene valamennyiünk közös ízlését jelentette. A jó vacsora és vérbőséges viháncolás után bizony jólesett a lazítás. Valamennyien borospoharat tartogattunk, fesztelenül beszélgettünk. A fáradság időnként “meglebbentette” idegrendszeremet, megrázkódtam. Az egyik pillanatban kikristályosodott egy felfedezésem: körülöttem a vajdasági szellemi élet elitjének egy csoportja üldögél, és én közöttük foglalok helyet. Az eddigi út zaklatott és göröngyös volt, de kit érdekel a múlt, a jelen a fontos. Fricinek és Gézának köszönve belekóstolhattam az addigi, számomra teljesen ismeretlen világba, életstílusba, az asztaliteniszbe, a rádiózásba, és az írásba. A megismert új világ kegyetlenségekkel vegyítetten keserű és mégis annyira édes. Furcsa ellentmondás, akárcsak az élet. A pályaindító mestereim, támogatóim társaságában vagyok, megilletődöttségemben nagyokat kortyoltam a borospoharamból. Aztán az éjszakát felváltotta a hajnal, majd a kora reggel és a legénybúcsúnak vége lett, hazamentünk.

A lakodalomban ismét és egyben utoljára összefutott a triumviátus Frici, Géza és én. A lakodalom nyomott hangulatban telt. A zenészek nem úgy húzták, mint ahogyan kellett volna, rossz előjelet sugallt. Ami hamarosan be is következett: Frici elment közülünk. Egy hétfői Magyar Szóban egy oldalon mi hárman együtt “szerepeltünk”, Frici egy feketével bekeretezett képen, Géza hozzá írt nekrológia és én egy asztaliteniszrel kapcsolatos cikkel. A sportoldalt hosszú-hosszú ideig ereklyeként megőriztem. A polgárháború szele aztán bennünket is megérintett. A Magyar Szó egy régebbi oldalát otthon hagytam, csupán az emléket hoztam magammal az új hazába. Géza is elhagyta szülőhelyét. Találkozni nem találkoztunk, de kimentettük és továbbvittük a közös emlékek fátylóját. Aztán hosszabb ideig nem hallottam felőle. Jó fél évvel ezelőtt, egyik barátom azt írta, hogy Géza agyműtétre készül. A műtét állítólag jól sikerült, és Géza dolgozik. Jól van, nyugtáztam a jó hírt. A napokban levelet hozott a postás; Géza elment közülünk, - olvastam megdöbbenve. Csak ültem az asztalnál, előttem a levél pihent. A tavaszias télben a kályha kellemesen ontotta a meleget, de én mégis megborzongtam. Ha van mennyország Frici és Géza nagyot rikkantott az újbóli találkozás öröme, és minden bizonnyal megittak egy pohár bort egymás egészségére.

Hiába, ott fenn is az életvidám lelkekre van szükség. Csak itt lenn a földön fogyunk, egyre keseredünk.

B.N.

Hogy felragyogjon a nap

Az örökösen változó világunkban ember legyen a talpán aki a helyére tudja rakni a dolgokat, ez teljesen képtelenség. Egyes jelenségekre felfigyelhet, például a hitoktatás témájára. A rendszerváltást követően a kormányzó párt beállítottságától függ a hittanos gyerekek száma. Amennyiben a hatalmon lévők szimpatizálnak az ügyel, több a gyerek, ellenkező esetben kevesebb. Az igazi híveknek persze nem ez a folyamat alakítja ki beállítottságukat. Hitoktatási ügyben kértünk véleményt dr. Oláh Jenőné Kántor Eleonóra, az eleki református egyházközösség lelkészétől.

A lelkész nő egyebek mellett elmondta, hogy elsősorban a felnőttek számára kell vonzóvá tenni az ige hirdetést, ez azután majd automatikusan kedvező kisugárzást ad a fiatalabb nemzedéknek is. Hét éve, amióta a lelkészi teendőket ellátja, a 110 körüli hívek számához viszonyítva 7 csoportban mintegy negyven gyermek aktivizálja magát a hitoktatási órákon. A gyermek Isten-hitben történő nevel- tetéséért sokat tehetnek a nagyszülők is. Mert döbbenetes, hogy a fiatalok közül egyesek milyen lelki szegénységben vannak, olyan dolgokban hisznek - feketemacskában, földöntúli lényekben, horoszkópban -, amely nem

viszi előre a lelki boldogságukat. E kuszaság egyenes következménye az erkölcsi kuszaság, nincs olyan biztos pont az életükben, amelyhez az életüket igazíthatnák. Ezek a későbbiekben problémákhoz vezethetnek, például a párkapcsolat, az idejekorán fellépő szexuális életük során, de tükröződhet a káros szenvedélyek terén is. Sajnos elég sok családban hiányzik a helyes erkölcsi értékrend, a babonás hiedelmek szembekerülnek az egy Isten-hittel, az egyetlen biztos ponttal. Az emberek bizonyos része tévhitben él a Tízparancsolatot illetően is, hiszen ezekre az alap- szabályokra nem az Istennek, hanem az embernek van szüksége, az élete megvédése érdekében. Visszatérve az alaptémához, a hitoktatás létét a pedagógusok befolyásolhatják, hiszen a hittanos gyermekek egyfajta csúfolódásnak vannak kitéve az iskolában, és amennyiben a tanárok nem védik meg őket, maga az ügy van veszélyeztetve. Megemlíthető, hogy Eleken ezen a téren jó tapasztalatokról lehet beszélni.

B.N.

Bizakodó várakozás

Hiába, egy labdarúgást kedvelőnek nem a költöző madarak visszatérése jelenti a tavaszi kikeletet, még csak nem is a hóvirág megjelenése, hanem a tavaszi pontvadászat kezdete. Akkor most tavasz van, hiszen egyre több rangfokozatban szereplő együttesek pályái és lelátói népesednek be, így a megyei bajnokságban szereplőké is. Mire e sorok napvilágot látnak, az eleki együttes lejátszsa első fordulóbeli mérkőzését, vendéglátóként Kamut csapatát fogadják. Amennyiben az együttes sikerrel venné az első akadályt, ez megadná az alaphangot a további megmérettetésre. Addig azonban, amíg a csapatok felsorakoznak, a zöld futballpálya kezdőkörébe történik egy s más. A játékosoknak túl kell lenniük egy kellemetlen, megterhelő felkészülési szakaszon. De, hogyan is sikerült ez a bizonyos felkészülés az eleki csapat különböző szakosztályaiban, kérdésünkkel a legilletékesebbeket, magukat az edzőket kértük meg, akik készséggel teljesítették kérésünket. Az első csapatnál, mint köztudott, fél bajnoki idény alatt három edzőcsere történt. Még az augusztusi alapozást, illetve a bajnokság első hét fordulóját során Csorba János irányította a szakmai munkát, őt az együttes korábbi játékosa, Gál Attila váltotta fel. Ő azonban előrebocsátotta: a munkahelyi elfoglaltsága miatt csak az idény végéig látja el az edzői feladatokat, ezért a téli előkészületeket már Szabó Bálint bonyolította le. Szabó Bálint egyebek mellett elmondta, hogy bajnoki megmérettetéseket követően valamennyi labdarúgója, - köszönve a kétegyházi téli kispályás labdarúgó-bajnokságnak - aktív maradt. Ami a tavaszi felkészülést illeti: az alapozó edzések január 17-én kezdődtek el. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a labdarúgók heti három alkalommal gyakoroltak. Kezdetben nem ment minden zökkenőmentesen, a játékosok közül csak kevesen jelentek meg az edzéseken, ezért a betervezett program sem valósulhatott meg a teljes mértékben. Ez az áldatlan állapot két hétig tartott, amelyhez a kedvezőtlen időjárási viszonyok is hozzájárultak. Ekkor jószerevével csak a sportcsarnokot vették igénybe. Az említett két hetet követően az edzések látogatottsága jó nyolcvan százalékra módosult, ez már lehetővé tette az érdemi munkát is. Egy-egy foglalkozáson a játékosok összességében 4-5000 méteres távot róttak le, ez elősegítette a kívánt erőnléti állapotot, futógyorsaságot. A tavaszi felkészülés szerves részét képezték az előkészületi, edzőmérkőzések is. Az együttes nem a legerősebb ellenfelek ellen mérte le a képességeit, de a kitűzött cél megvalósult: játék közben tisztázódtak az összjátékbeli esetleges fogyatékoságok, amit aztán az edzéseken megpróbálhattak korrigálni.

És hogy mely csapatok voltak az elekiek ellenfelei: a békéscsabai Előre II. ifjúsági csapata /ellenük két találkozóra is sor került/, Medgyesegyháza, Gyulavári és Kétegyháza. Szinte mindegyik találkozóra jellemző volt; a mérkőzés legelején 10-15 percig a csapat még az öltözőben maradt. A játékosok képtelenek voltak azonnal felvenni az összecsapás ritmusát. Az említett rövid periódust követően aztán elkezdett játszani a gárda, melynek során a folyamatos játékban számos szép kombinációt, szép egyéni alakítást láthattak az érdeklődők.

A játékosok között jó, egészséges kapcsolat alakult ki, az úgynevezett idősebb, illetve fiatalabb játékosok között nincs elhatárolódás. Az együttesen belül egyfajta egészséges, várakozásteli állapot alakult ki, a játékosok várják a tavaszi pontvadászatot, az edzésprogramot 75-80 százalékban sikerült realizálni. Szabó Bálint edző szerint amennyiben az első négy fordulóban a csapat 10 pontot szerez, akkor az eredetileg tervezett végső kilencedik hely még módosulhat is. Most pedig nézzük, hogy Szabó Bálint edző kire is számíthat a tavaszi idényben: Pataki Lajos, Sarkadi András, Séllei Gyula, Tereszán Norbert, Gálea Gábor,

Abrudán Attila, Bálint György, Szűcs Zsolt, Otlakán Olivér, Kohut Zoltán, Donnert Csaba, Balogh Zoltán, Mladonyczki András, Kapocsán Attila és Lakatos Zoltán.

A játékosok közül Abrudán Attilát kérdeztük meg arról, hogy miként elégedett a csapat-, illetve a saját felkészültségével, formájával. A játékos egyebek mellett elmondta, hogy valamennyi edzésen részt vett. Ez sajnos nem mindegyik társa esetében mondható el. A csapat felkészültségét elfogadhatónak tartja, a saját formáját úgyszintén, de mindez majd a puding próbájával válik bizonyíthatóvá. Véleménye szerint az első 3-4 fordulóban kellőképpen összerázódik a csapat, addig viszont, ha adódnának is zökkenők a játékokban, egy plusz hajtással mindezt kiküszöbölhetnék, mert hajtani, küzdeni tudnak. Erről majd a szurkolók is meggyőződhetnek.

Azok a szurkolók, labdarúgást kedvelők, akik fáradtságot véve kilátogattak az ifjúság mérkőzéseire, megfigyelhették, hogy jó kis gárda kovácsolódott össze, ami számos esetben eredményekben is igazolódott. Pataki Lajos edző ennek ellenére elégedetlenségének adott hangot. Mint említette, az őszi idény rajtja valóban jól sikerült. Az együttes sokáig a dobogón, vagy annak közelében tartózkodott, aztán a bajnoki idény második felében - elsősorban hozzáállási gondokból fakadóan - egyre halványabb teljesítményeket produkáltak, ami végeredményben a táblázat hetedik helyéhez volt elegendő. A játékosok közül kiemelni vagy elmarasztalni senkit sem szeretne. Ami a tavaszi idényre történő felkészülést illeti; a téli alapozás jól sikerült, az edzések látogatottságával sem volt probléma. Az általános gyakorlásokkal párhuzamosan öt edzőmérkőzés lejátszására is sort kerítettek. Eredetileg ugyan kilenc ilyen jellegű összecsapást terveztek, de egyéb okok miatt ez nem valósulhatott meg. Az öt ellenfél erős, felnőtt csapat volt, ezeken a párvialadokon az edző pozitív momentumokat figyelhetett meg, amelyeket a bajnoki találkozókra majd kellőképpen kamatoztathatnak. Amennyiben kedvezőtlen fordulat nem következik be, abban az esetben az együttes mindenképpen a képzeletbeli dobogó valamelyik fokán fejezi be a pontvadászatot. Ez már önmagában is azért lenne kitűnő teljesítmény, mivel az eleki ifjúsági csapat a legfiatalabb átlagéletkorral rendelkezik a mezőnyben. Pataki Lajos edzőnek a következő játékosok állnak a rendelkezésére: Mócz György, Pál István, Bloch Tamás, Balogh Róbert, Karát József, Lázok János, Gyulai Ferenc, Nádor Zoltán, Gémes Attila, Zsiga István, Urbán Krisztián, Budai Béla, Rostás Róbert, Stir István, Rádai Antal, Lázár György, Mladonyczki András.

A felkészültségről Gyulai Ferencet, illetve Gémes Attilát szólaltattuk meg.

Gyulai Ferenc elmondása szerint valamennyi edzésen részt vett, és a játékostársai döntő többségéről is ugyanez elmondható. Ezért bízik a sikeres tavaszi szereplésben, reméli, hogy játékaival hozzájárulhat ehhez a sikerhez. Megítélése szerint jó formában van, erőtől duzzad és már nagyon várja az első bajnoki forduló. Ígéri, hogy valamennyien minden tőlük telhetőt megtesznek azért, hogy a szurkolók ne csalatkozzanak bennük.

Gémes Attila véleménye szerint az őszi fiasco nem csak a játékosok hozzáállásával magyarázható, de a vezetőség magatartása is hozzájárult mindehhez. Egyes játékosnak jóformán még cipője sem volt, az ígéretésekkel viszont nemigen lehet focizni. Most a tavaszi felkészülés során valamennyi edzésen részt vett, a játékosok hozzáállásával sem volt probléma, ezért semmi akadályt nem látja a jó szereplésnek. Már vele együtt nagyon sokan várják a játékevezető sípjelét, amellyel elindul a tavaszi pontvadászat.

Egy csapatnak ahhoz, hogy folyamatosan jól szerepeljen, kitűnő utánpótlásra van szüksége. Az első csapat az ifjúsági együttesből "táplálkozik", míg az ifjak utánpótlását a serdülők, illetve a most ősszel elindult gyermekcsoport kell hogy biztosítsa. A serdülők, illetve a gyermekcsoport edzője Mikulás Mihály. Az edző egyebek mellett elmondta, hogy a tavaszi előkészületi edzések január végén kezdődtek el. Az időjárás függvényeként ezeket a gyakorlások főként a sportcsarnokban bonyolították le. Amint az idő jobbra fordul, a levegő felmelegszik, az edzéseket fokozatosan a szabadban tartják meg. A bajnoki megmérettetések a serdülőknél majd március végén kezdődnek el. A gyermekcsoport sorsolása, időbeosztása egyelőre még ismeretlen. Ami a gyermekcsoportot illeti; az őszi folyamán jól szerepeltek az eleki gyerekek. Az együttes a táblázat első helyén végzett, és jó esélye van arra, hogy a csoportjából továbbjutva, továbblépve újabb mérkőzéseket játsszon. Sajnálatos probléma viszont az edzések látogatottsága, a gyermekek szemléletváltozására lenne szükség. Egyszerűen érthetetlen az a tény, hogy az ifjú focista palánták, akik szeretik a sportágot, ennyire passzívan viselkedjenek. Amíg az őszi folyamán egy-egy edzésen átlagosan 20-25 gyerek vett részt, addig most a téli előkészületek során ez a szám jószerevével megfeleződött. Nagy kár lenne, ha ezért a mulasztásért a későbbiekben kemény árat kellene fizetni. Ezért felhívnam a gyermekek és szüleik figyelmét arra, hogy aki futballozni szeretne az eleki csapatban, az járjon el az edzésekre is, amelyeket hétfőn, szerdán és pénteken tartanak meg a labdarúgó pályán. A serdülők az őszi idény utolsó 4-5 fordulójában már összeszokott csapat benyomását keltették, ami eredményileg is tükröződött. És végül, de

nem utolsósorban említjük meg, hogy a labdarúgók közül kik is állnak az edző rendelkezésére.

Gyermekcsoport: Takács László, Krizsán Krisztián, Kubinszki Krisztián, Bakos Gábor, Godó János, Bócsik Sándor, Mislai László, Kovács Gábor, Buksa György, Buksa Sándor, Rostás Krisztián, Szabó Illés, Túri László, Gál Attila, Simonka Deli, Horváth Ferenc, Truczán Tamás.

Serdülők: Simonka Péter, Popucza Attila, Kimpfián István, Rádai Antal, Lázok János, Pál István, Nagy István, Laczkó Tibor.

A tavaszi nap tehát felragyogott, a futballpályák és környékük benépesültek, a sportágak legnépszerűbbjét szolgáló labda elindult útjára. Remélhetőleg ebben sok örömet kapnak, lelnek a szurkolók, labdarúgást kedvelők népes táborának képviselői.

Úgy legyen!

B.N.